

Uitvoeringsregeling deputaten voortijdige ambtsbeëindiging predikanten

1 Algemene bepalingen

Art. 1 Toepassingsgebied

1 Deze regeling is van toepassing op het treffen van een financiële regeling voor en de begeleiding van Christelijke Gereformeerde predikanten die worden losgemaakt van hun gemeente, predikanten die repatriëren en niet op korte termijn een beroep ontvangen, ex legerpredikanten wier wachtgeldregeling eindigt, predikanten naar art. 6 K.O. wier benoeming eindigt en die geen aanspraak (meer) hebben op een wachtgeld uitkering of uitkering krachtens een sociale verzekeringswet en op gewezen predikanten, die zijn afgezet of zijn overgegaan tot een andere staat des levens.

Predikanten die ingevolge artikel 12 K.O., na daartoe dringend te zijn geadviseerd, tot een andere staat des levens zijn overgegaan dan wel door de classis uit het ambt zijn ontheven, worden voor de toepassing van deze regeling gelijkgesteld met losgemaakte predikanten

2 Op gewezen predikanten die hun ambt eigenmachtig hebben neergelegd zijn slechts de bepalingen in §1 en § 5 van toepassing.

3 In deze regeling wordt verstaan onder “DVAP” en “deputaten” respectievelijk het deputaatschap voortijdige ambtsbeëindiging predikanten en de leden van dit deputaatschap.

Art. 2 Besluiten

1 Besluiten over het recht op uitkering, de hoogte van de uitkering, de uitkeringsduur en het einde van de uitkering als bedoeld in § 2 en § 3 worden genomen door de classis van de gemeente waaraan de betrokken predikant laatstelijk verbonden was, of door het deputaatschap waaronder de desbetreffende predikant laatstelijk ressorteerde en bij gebreke van een dergelijk deputaatschap door het deputaatschap onderlinge bijstand en advies.

2 Voordat de classis of het deputaatschap de in het vorige lid omschreven besluiten neemt, wint zij advies in bij DVAP. DVAP kan de classis of het in de vorige volzin bedoelde deputaatschap ook verzoeken een bepaald besluit te nemen.

3 Besluiten over de verrekening van inkomsten als bedoeld in § 2 en § 3 worden door DVAP genomen.

4 Besluiten over de begeleiding van (gewezen) predikanten als bedoeld in § 4 worden door DVAP genomen.

2 De uitkering van losgemaakte en gerepatrieerde predikanten

Art. 3 Het recht op uitkering

1 Losgemaakte predikanten, van het zendingsveld of uit Israël gerepatrieerde predikanten, ex legerpredikanten wier wachtgeldregeling eindigt, predikanten naar art. 6 K.O. wier benoeming eindigt en die geen aanspraak (meer) hebben op een wachtgelduitkering of uitkering krachtens een sociale verzekeringswet hebben aanspraak op een uitkering met inachtneming van het in deze paragraaf bepaalde.

2 Het recht op uitkering ontstaat:

- in geval van losmaking, met ingang van de dag volgend op het besluit van de classis inhoudende de losmaking;

- in geval van repatriëring, met ingang van de eerste dag nadat de predikant gerepatriëerd is en er een periode van drie maanden vermeerderd met de nog openstaande verlofdagen verstreken is;
- in geval van ex-legerpredikanten, met ingang van de dag volgend op het verstrijken van de duur van de wachtgelduitkering;
- in geval van predikanten naar artikel 6 K.O. wier benoeming eindigt, met ingang van de dag volgend op het verstrijken van de duur van de wachtgelduitkering of uitkering krachtens een sociale verzekeringswet.

Art. 4 Uitkeringsduur

1 De duur van de uitkering is gebaseerd op de leeftijd van de betrokken predikant op het moment van het ontstaan van het recht op uitkering en bedraagt:

- bij een leeftijd tot en met 30 jaar 6 maanden;
- bij een leeftijd van 31 tot en met 36 jaar 12 maanden;
- bij een leeftijd van 37 tot en met 42 jaar 18 maanden;
- bij een leeftijd van 43 tot en met 48 jaar 24 maanden;
- bij een leeftijd van 49 tot en met 54 jaar 30 maanden;
- bij een leeftijd van 55 tot de emeritaatsgerechtigde leeftijd jaar 36 maanden. (GS2016)

2 In afwijking van het in het vorige lid bepaalde, bedraagt de uitkeringsduur in maanden nooit meer dan 2 maal het aantal volle jaren dat de predikant, te rekenen tot aan het moment van het ontstaan van het recht op uitkering, in de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland dienst heeft gedaan, zulks met een minimum van 6 maanden.

3 Op de met inachtneming van lid 1 en lid 2 berekende uitkeringsduur komt de duur van een wachtgelduitkering of een uitkering krachtens een sociale verzekeringswet, als bedoeld in artikel 3 lid 2 in mindering.

Art. 5 Einde van het recht op uitkering

1 Het recht op uitkering vervalt:

- a. Bij het bereiken van de maximale uitkeringsduur;
- b. Op de datum van bevestiging als predikant van een gemeente of op de ingangsdatum van een voltijds dienstverband buiten de kerken, al dan niet naar artikel 6 K.O.;
- c. Vanaf het moment dat de betrokken predikant geen lid meer is van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland;
- d. Vanaf het moment dat het recht op een emeritaatuitkering ontstaat;
- e. Bij de weigering een passend beroep of andere passende arbeid te aanvaarden;
- f. Indien geen ernstige pogingen worden ondernomen tot het gaan verrichten van passende arbeid, hetzij binnen hetzij buiten de kerken;
- g. Indien de in § 4 bedoelde aanwijzingen en instructies van deputaten niet worden opgevolgd;
- h. Indien de betrokken predikant aanspraak zou kunnen maken op een wachtgelduitkering of een sociale verzekeringsuitkering, maar dit geweigerd heeft of dit heeft nagelaten of aan hem te wijten is dat een dergelijke uitkering door de uitkeringsinstantie is geweigerd;
- i. Bij overlijden van de predikant.

het recht op uitkering bij aanvaarding van een roeping als deeltijdpredikant vervalt slechts voor dat deel dat de predikant in deeltijd werkt (GS2013)

2 Op predikanten die bij de aanvang van de uitkering maximaal vier jaar onder de emeritaatsgerechtigde leeftijd zijn (*GS2016*), zijn de in het vorige lid onder f en g vermelde beëindiginggronden niet van toepassing.

Art. 6 Hoogte van de uitkering

1 Gedurende de eerste zes maanden (*GS2016*) van de uitkeringsduur bedraagt de uitkering 80% van de uitkeringsgrondslag. Gedurende de daarop volgende periode bedraagt de uitkering 70% van de uitkeringsgrondslag.

2 De uitkeringsgrondslag is gelijk aan het traktement dat de betrokken predikant op 1 januari van het jaar van het ontstaan van het recht op uitkering genoot of zou genieten vermeerderd met de in de laatste volzin van dit lid genoemde posten, waarbij onder traktement wordt verstaan de som van het door de kerkenraad toegekende traktement en vermeerderd met vakantietoeslag, zulks met een maximum van 115% van het door deputaten financiële zaken voor de betrokken predikant op grond van zijn dienstjaren geadviseerde minimumtraktement. Het aldus berekende traktement wordt verhoogd met (a) het bedrag van de door de predikant te betalen inkomensafhankelijke bijdrage in de premie ziektekostenverzekering, zoals vermeld in het jaarlijkse advies van de deputaten financiële zaken, met (b) een kostenvergoeding van 575 (*GS2013*) euro per jaar en met (c) een vergoeding voor het gemis van het gebruik van de ambtswoning, die gelijk is aan € 300.000,- (*GS2016*) of de woonvergoeding die werd genoten indien geen ambtswoning beschikbaar was.

3 In afwijking van het aan het slot van lid 2 bepaalde blijft bij de berekening van de uitkeringsgrondslag de vergoeding voor het gemis van het gebruik van de ambtswoning achterwege gedurende de periode dat de betrokken predikant tijdens de uitkeringsperiode de ambtswoning bewoont.

4 Op het moment van ingaan van de uitkering blijft de predikant aangemeld bij het Pensioenfonds Zorg en Welzijn. De af te dragen pensioenpremie wordt gebaseerd op de uitkering waar de predikant recht op heeft.

De eigen bijdrage van de predikant is conform het percentage dat door de deputaten financiële zaken is vastgesteld. Deze eigen bijdrage dient te worden voldaan zolang de predikant predikant is.

5 De gemeente of het deputaatschap waaraan de betrokken predikant laatstelijk verbonden was, blijft verantwoordelijk voor aanmelding van de betrokken predikant en voor het voldoen van de afdrachten tot de maximale duur van één jaar en voor zolang het recht op uitkering bestaat.

Na afloop van het eerste jaar of bij gebreke van een gemeente of deputaatschap zijn deputaten voortijdige ambtsbeëindiging verantwoordelijk voor aanmelding van de betrokken predikant bij het Pensioenfonds Zorg en Welzijn en deputaten onderlinge bijstand en advies voor het voldoen van de afdrachten, voor zolang het recht op de uitkering bestaat.

6 (*GS2016*) Het in lid 2 bedoelde traktement wordt jaarlijks per 1 januari aangepast aan de wijzigingen die deputaten financiële zaken in hun tabellen doorvoeren.

Art. 7 Verhuiskosten

1 De predikant die zijn ambtswoning dient te verlaten heeft aanspraak op een verhuiskostenvergoeding van euro 4.275,00 (*GS2013*), tenzij hij in verband met het aanvaarden van een beroep of een functie elders aanspraak kan maken op een verhuiskostenvergoeding.

Art. 8 Verrekening van inkomsten

1 Op de in deze paragraaf bedoelde uitkering strekken de door de betrokken predikant verkregen inkomsten uit welken hoofde dan ook, met uitzondering van inkomsten uit vermogen, in mindering overeenkomstig het in lid 2 bepaalde.

2 Voorzover de in lid 1 bedoelde inkomsten een bedrag gelijk aan 15% van de uitkeringsgrondslag niet te boven gaan, vindt geen verrekening plaats. Van het meerdere boven 15% van de uitkeringsgrondslag wordt drie vierde gedeelte in mindering gebracht op de uitkering.

3 De predikant is verplicht DVAP alle informatie te verstrekken die nodig is om te beoordelen of en in hoeverre verrekening dient plaats te vinden.

4 Wanneer de predikant, na een herhaald verzoek van DVAP, in gebreke blijft de in lid 3 bedoelde informatie te verstrekken, schort DVAP de betaling van de uitkering op totdat de informatie alsnog verstrekt is.

Art. 9 Kosten

1 De kosten van de uitkering worden gedurende het eerste jaar van de uitkeringsperiode gedragen door de gemeente of het deputaatschap waaraan de betrokken predikant laatstelijk verbonden was en bij gebreke daarvan door deputaten onderlinge bijstand en advies. Na het eerste jaar komen de kosten voor rekening van laatstgenoemd deputaatschap, doch ten hoogste tot het bedrag dat door DVAP als uitkering is geadviseerd. Een eventueel surplus komt voor rekening van de classis of het deputaatschap dat de uitkering op een hoger bedrag heeft vastgesteld dan door DVAP is geadviseerd.

3 De uitkering van afgezette en tot een andere staat des levens overgegangene predikanten

Art. 10 Het recht op uitkering

1 Aan een predikant die is afgezet of die is overgegaan tot een andere staat des levens kan op diens verzoek op diaconale gronden een uitkering worden toegekend ter voorziening in het levensonderhoud van hem en zijn gezin.

2 Een uitkering als in het vorige lid bedoeld kan alleen worden toegekend wanneer de betrokkene met zijn kerkenraad of deputaatschap is verzoend en wanneer hij lid is gebleven van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland.

Art. 11 Uitkeringsduur

1 De duur van de uitkering bedraagt zes maanden, te rekenen vanaf het moment van afzetting of overgang tot een andere staat des levens.

2 De in het vorige lid vermelde termijn wordt verlengd tot maximaal 12 maanden voor de betrokkene die op het moment van het besluit tot afzetting of overgang tot een andere staat des levens tussen dertig en veertig jaar oud is en tot maximaal 24 maanden voor de betrokkene die op dat moment de leeftijd van 40 jaar heeft bereikt, mits hij tot op het moment van afzetting of overgang tot een andere staat des levens minimaal 5 jaren in de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland dienst heeft gedaan.

3 In afwijking van het in lid 2 bepaalde bedraagt de uitkeringsduur in maanden maximaal 2 maal het aantal volle jaren dat de betrokkene als predikant in de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland heeft dienstgedaan.

Art. 12 Einde van de uitkering

1 Het recht op uitkering vervalt:

- a. Bij het bereiken van de maximale uitkeringsduur;
- b. Vanaf het moment van het aanvaarden van een voltijds dienstverband;
- c. Vanaf het moment dat de betrokkene geen lid meer is van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland;
- d. Vanaf het moment dat het recht op een emeritaatsuitkering ontstaat;
- e. Bij de weigering passende arbeid te aanvaarden;
- f. Indien geen ernstige pogingen worden ondernomen tot het gaan verrichten van passende arbeid;
- g. Indien de betrokkene aanspraak zou kunnen maken op een wachtgelduitkering of een sociale verzekeringsuitkering, maar dit geweigerd heeft of dit heeft nagelaten of aan hem te wijten is dat een dergelijke uitkering door de uitkeringsinstantie is geweigerd.
- h. Bij overlijden van de betrokkene.

Art. 13 Hoogte van de uitkering

1 De uitkering bedraagt 1,5 maal de voor de betrokkene, gelet op diens gezinsomstandigheden geldende bruto bijstandsnorm (inclusief vakantietoeslag) per 1 januari van het jaar waarin het besluit tot afzetting is genomen of de betrokkene tot een andere staat des levens is overgegaan.

2 De in lid 1 bedoelde uitkering wordt jaarlijks per 1 januari aangepast aan de wijziging van de bijstandsnormen.

3 Indien de gezinssituatie van de betrokkene wijzigt en dit zou leiden tot toepassing van een andere bijstandsnorm wanneer de betrokkene een bijstandsuitkering zou hebben gehad, wordt de uitkering aangepast met ingang van het moment van de wijziging.

Art. 14 Verrekening van inkomsten

1 Op de in deze paragraaf bedoelde uitkering strekken de door de betrokkene en diens partner verkregen inkomsten uit welken hoofde dan ook, exclusief daadwerkelijke inkomsten uit vermogen tot 2.000 euro, in mindering.

2 De betrokkene is verplicht DVAP alle informatie te verstrekken die nodig is om te beoordelen of en in hoeverre verrekening dient plaats te vinden.

3 Wanneer de betrokkene, na een herhaald verzoek van DVAP, in gebreke blijft de in lid 2 bedoelde informatie te verstrekken, schort DVAP de betaling van de uitkering op totdat de informatie alsnog verstrekt is.

Art. 15 Kosten

1 De kosten van de uitkering worden gedurende het eerste jaar van de uitkeringsperiode gedragen door de gemeente of het deputaatschap waaraan de betrokken predikant laatstelijk verbonden was en bij gebreke daarvan door deputaten onderlinge bijstand en advies. Na het eerste jaar komen de kosten voor rekening van laatstgenoemd deputaatschap, doch ten hoogste tot het bedrag dat door DVAP als uitkering is geadviseerd. Een eventueel surplus komt voor rekening van de classis of het deputaatschap dat de uitkering op een hoger bedrag heeft vastgesteld dan door DVAP is geadviseerd.

4 Begeleiding

Art. 16 Begeleiding

1 DVAP begeleidt de in artikel 3.1 bedoelde predikanten naar ander (ambts) werk. DVAP begeleidt tevens de in artikel 10.1 bedoelde gewezen predikanten, op hun verzoek, naar ander werk wanneer zij voldoen aan de voorwaarden in artikel 10.2 genoemd, met dien verstande dat zij niet in aanmerking komen voor de vergoeding van opleidingskosten als bedoeld in artikel 18.

2 De begeleiding is er op gericht dat de betrokkene op zo kort mogelijke termijn een passend beroep als bedoeld in artikel 4 of 6 K.O. dan wel andere passende arbeid kan aanvaarden.

3 De begeleiding bestaat uit:

- a. persoonlijke (echter niet de pastorale) begeleiding van de betrokkene;
- b. het gezamenlijk verkennen van de mogelijkheden om het in lid 2 gestelde doel te bereiken;
- c. het zonodig verkennen van de mogelijkheid, wenselijkheid en/of noodzakelijkheid van bij- of omscholing;
- d. alle overige activiteiten die naar het oordeel van DVAP nodig zijn om het in lid 2 omschreven doel te bereiken.

4 De begeleiding vangt aan op een zo vroeg mogelijk in overleg met de betrokkene vastgesteld moment, doch niet later dan 3 maanden na het ontstaan van het recht op uitkering. Voor een gerepatrieerde predikant zal gelden dat de begeleiding – in overleg met hem – kort na beëindiging van het repatriëringsverlof waarop hij recht heeft, aanvangt, maar in ieder geval niet later dan zes maanden daarna.

5 DVAP kan bij de begeleiding desgewenst de hulp van deskundige derden inroepen.

Art. 17 Verplichtingen

1 De betrokkene is, voorzover hij de leeftijd van vier jaar jonger dan de emeritaatsgerechtigde leeftijd (*GS2016*) nog niet heeft bereikt, verplicht zich door DVAP te laten begeleiden en de in dat kader door DVAP en eventueel door DVAP ingeschakelde derden verstrekte aanwijzingen en instructies die kunnen leiden tot het verkrijgen van een beroep of ander passend werk, dan wel het verbeteren van de positie op de arbeidsmarkt op te volgen.

2 De betrokkene, zijn voormalige kerkenraad, classis of deputaatschap zijn gehouden DVAP alle gewenste informatie te verstrekken over het ontstaan en het voortduren van de situatie waarin de betrokkene verkeert.

Art. 18 Vergoeding opleidingskosten

1 Op verzoek van de betrokkene kan DVAP besluiten door betrokkene gemaakte opleidingskosten te vergoeden binnen de grenzen van hetgeen in dit artikel daarover is bepaald.

2 Opleidingskosten komen voor vergoeding in aanmerking wanneer een duidelijke indicatie bestaat dat de betrokkene een reële kans op ander (al dan niet ambtelijk) werk heeft en de te volgen studie, cursus of opleiding bijdraagt tot het vergroten van de kans op werk.

3 Een aanvraag voor vergoeding van opleidingskosten zal alleen tot honorering kunnen leiden wanneer de aanvraag wordt gedaan en de toezegging tot vergoeding is verkregen voordat de betrokkene met de opleiding, studie of cursus begonnen is.

4 De vergoeding bedraagt ten hoogste 75% van de directe opleidingskosten (derhalve niet van eventuele reis- en verblijfkosten en gederfde inkomsten) met een maximum van 4.000 euro.

5 Van de toegekende vergoeding zal 50% betaalbaar worden gesteld bij overlegging van het betalingsbewijs van (de eerste termijn van) de cursuskosten van de te volgen opleiding, studie of cursus en 50% nadat de opleiding, studie of cursus met goed gevolg is afgesloten.

6 Wanneer de opleiding, studie of cursus niet met goed gevolg doorlopen is als gevolg van nalatigheid van de betrokkene, is hij gehouden de reeds uitbetaalde vergoeding terug te betalen.

Art. 19 Kosten

1 De kosten van het inschakelen van deskundige derden als bedoeld in artikel 16 lid 5 en de cursuskosten als bedoeld in artikel 18 zijn voor rekening van het deputaatschap onderlinge bijstand en advies.

5 Slotbepalingen

Art. 20 Onvoorziene omstandigheden en hardheidsclausule

1 Indien zich een situatie voordoet waarin deze regeling niet voorziet, zullen de beslissingsbevoegde classis of het beslissingsbevoegde deputaatschap, na advies van DVAP een besluit nemen dat zoveel mogelijk recht doet aan de bedoeling van deze regeling, bij voorkeur door aansluiting te zoeken bij de wel in deze regeling geregelde situaties.

2 Indien onverkorte toepassing van deze regeling in een individueel geval, gelet op alle omstandigheden van het geval, zou leiden tot een situatie van onaanvaardbare en onevenredige hardheid, kunnen de betrokken classis of het betrokken deputaatschap, na advies van DVAP afwijken van strikte toepassing van deze regeling.

Art. 21 Ingangsdatum en overgangsregeling

1 Deze regeling wordt van kracht op de dag dat zij door de synode is vastgesteld.

2 De regeling is met ingang van het van kracht worden ook van toepassing op de in artikel 1 bedoelde predikanten en gewezen predikanten die vóór het van kracht worden van de regeling zijn losgemaakt, ontslagen, afgezet of zijn overgegaan tot een andere staat des levens.

3 In afwijking van het in het vorige lid bepaalde, blijven onder eerdere regelingen ontstane aanspraken op een uitkering, voor wat betreft de duur en de hoogte van die aanspraken bestaan voorzover de nieuwe regeling tot een inkorting van die aanspraken zou leiden.

Bronnen:

*Kerkorde van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland – Buijten & Schipperheijn
Motief 2011*

<https://cgk.nl/project/acta/>